

1649, en el *Llibre Roig* de Prats de Molló (fº 88); si bé presentava tendència a les accs. figurades com 'selecte, refinat, pur': «Per Déu humanat - O Mare benigna! / finit lo procés - de goigs tan *elets*, / bolcàs lo fillet - ab draps pobrellet, / donan-li menjar - de verge let digna», Jaume d'Olesa, c. l'a. 1500 (JMBover, *Bi. Escr. Bal.* II, 15.30.2).

D'on especialment 'tropes selectes': «--- aplega 'l gros dels de Moncada, / al temps que els moros de a cavall, refets, / venien al galop, llança calada / --- / Guillem axina escalfa als seus *elets*: / —Hala minyons! firm! Desperta ferro!», GaGirona (*Seidia*, 146). Segons els Estatuts del *Lligallo* d'Abelles de Tortosa, la Junta o Comissió executiva la formaven «tres Lligallers, que tenien la facultat de designar un guarda cada u, i dos vocals electes, anomenats *alets*; los sis *alets* i els tres lligallers sortints constituïen una altra Junta auxiliar consultiva, que 's denominava *Junta d'Alets*», Mestre i Noè (*Giripigues Tort.*, 206).

A l'Horta de Val., funcionari pop.: «l' *elét* de les aigües és un càrrec dels regants, l'administrador de les aigües de reg del districte; són uns quants els tèrmenes que hi ha en el districte: la séquia de Tormos té 8 *elets*: 4 llauradors (que són els vers *elets*, i per això alguns diuen que els *elets* són 4) i 4 'senyorets' (oficialment els diuen *cavallers*); en la de Montcada, no hi ha més que un president, i als *elets* els diuen *síndics*; en la de Tormos *síndic* és l'administrador general, i hi ha un president que merament té la funció de presidir les juntes; els *elets* (alguns pronuncien l' *alét*) són elegits pels regants», J. G. M., 1964.

Arà bé aquest mot, en el Principat i Mallorca, ha quedat amb el significat de 'home, minyó, molt eixerit, massa destre': «quin estudiant! Quin *alet*! Pobra noya si se l'escolta!», Noller (*La Pap.*, 59), «ja havem arribat --- amaniu-vos i *tentu* ab lo rellotge... que per aquí corren uns *alets*...», id. (*Croquis al n.*, 108); «per enamorar les noies, i engrescar-les, era un *alet* dels que no'n corrien gaires», EmVilanova (*Esc. Barcelonines*, p. 18); «cal anar amb compte amb els frares i les monges: quins *alets*, quina gana quan ensumen diners!», Puig i Ferrater (*Cercle Màgic*, 526); «un buen pardal, zorzal, buen sacristán, el sujeto muy astuto, muy versado en una materia», DBal. I no és inoït que se li doni un femení: «les dones sabian --- los fills que --- havia tingut tot matrimoni --- cap *aleta* per això com la del sereno; com que's jugava una pessa de dos a que ompliria, des de son pis, lo padró de tot lo vehinat, sens fer-hi una sola errada!», Pons Mass. (*Colla del Carrer* I, p. 9). Però també s'usa a Mallorca 'un bona-peça' (BDLC x, 65), «home molt pòlissa», Moll (AORBB II, 26); «si --- flastomes, / fent el bovo de vegades / per seguir totes les bromes, / jo te promet / que arribaràs a esser *elet*», PdAPenya (*Po. Po.*, p. 40).

Elegible; *elegibilitat*. *Elector*, també *elegedor* [Belvitges], *electora*, *electoral* [Lacav.]. *Electorat* [id.]. *Electorer*. *Electiu* [Lacav.], *electivitat*. *Elegant*. *Elecció*, pres del ll. *electio*, -onis [Llull]: «Les dones, qui havien veu a *elecció*» (*Blanq.*, NCL I, 46.17); «és

elecció d'aquell a qui la cosa serà emblada», *CostTort.* (Ol., p. 158); JoMartorell (*DAG.*).

Electuari, pres del ll. tardà *electuarium* id., derivat de *electus* en el sentit de 'preparat amb materials seleccionats': amb evolució més popular *letovari*: «un metge qui pençava del burguès, féu un *latovari* de aur, e de perles, e de péres precioses, en lo qual més safrà: car safrà ha virtut a confortar e alegrar lo cor --- per ço que lo burguès se alegràs --- mas lo burguès havia tanta de tristor de la mort de son fill, que --- lo *latovari* no li poc ajudar contra la malautia que havia per tristícia», Llull (*Merav.*, NCL II, 54); «a les collacions prenc de mos *letovaris*, diversos segons lo temps ---», Eiximenis (*Terc.*, NCL VI, 52); «Maria --- / dolç *letovari* / és, y confort, / ab qui la mort / ha restat morta», «sovint anava / de nit, al nou / bany d'En Çanou / --- / feya fer fresc, / molt citronat / --- / fin tartugat, / e caponat, / en *letovari*», JRoig (*Spill*, 10856, 2692); cf. DECH III, 351b38-54 i notes 1-3.

Negligir, *negligent* [DTo. 1647], pres del ll. *negligere*, *negligens*, de sentit oposat al dels ll. *diligere* i *eligere*; *negligència* [1647]; *negligible*, *negligé*. Veg. NELET (NEGLECTUS 'descuit' > 'culpa'). *Perlegir*. *Relligir* [c. 1400:] «lig aquest llibre --- e relig-lo --- » Ant. Canals (*Carta de S. B.*, CoDoACA XII, 426).

Selecte [fi del S. XVIII], pres del ll. *selectus*, participi de *seligere* 'triar posant a part' [Belv., i]: «embellida la capella, més fonda que totes les demés, ab quadros de la Sagrada Passió de Christo, sent *selectes* ses pintures, y també en les més de les capelles y altans», «se feren les lluhides oposicions --- per *selectos* opositors, per los tres canonicats ---», B. de Maldà (*Excursions*, pp. 21, 170); *selecció* [Lab. 1840]; *selecta* 'antologia, selecció' (Fabra, *Gram.* 1912, titula així la seva tria de bells escrits catalans); *seleccionista*; *seleccionar*, -nador; *selectiu*.

Del grec λέγω 'jo dic', i també sinònim, i germà, del mot llatí; i dels seus derivats. *Lèxic* [1868, SLitCosta], pres del gr. λέξις, derivat de λέξις 'paraula'; *lexical*. Cpts.: *Lexicografia*, *lexicograf*; *lexicogràfic*; *lexicologia*, *lexicòleg*, *lexicòlegic* (tots ells ja en SLitCosta). Darrerament han format alguns +*lexicomètria* per a un estudi estadístic del lèxic, i +*lexicomètric*. +*Leximorfologia* sinònim de «Formació de Mots», nom de la part de la lingüística que estudia la teoria dels sufixos, afixos, derivació, compostos etc.; +*leximòrfic* 'pertanyent a la Formació de Mots', neologismes útils i, el segon, indispensable.

Eclèctic [1868, SLitCosta], pres del gr. ἐκλεκτικός 'membre d'una escola filosòfica que professava escollir les millors doctrines de tots els sistemes', derivat de ἐκλέγω 'jo escullo', paral·lel al ll. *eligere*; «posa Epicur --- la més alta suma --- l'ataràxia --- una vegada el temperament *eclèctic* del mestre no va actuar sobre els deixebles, aquests accentuaren la seva oposició contra l'escola estoica», Coromines (*La Vida Austera* IV, II, O. C., 750b); *eclèctisme* [SLitCosta]. *Ègloga*, o *ècloga* [Lacav.], pres del ll. *eclōga* 'selecció, extracte', 'peça en vers', 'ègloga', i aquest del grec ἐγλογία 'selecció', der. d'aquell mateix verb; +*eclògic*.